

sygn.akt I ACz 234/15

POSTANOWIENIE

Dnia 17 marca 2015 r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach w Wydziale I Cywilnym

w składzie następującym :

Przewodniczący : SSA Mieczysław Brzdąk

Sędziowie : SA Anna Bohdziewicz

SO -del. Ewa Solecka (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 17 marca 2015 r.

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa T. D. (1)

przeciwko T. D. (2) i E. S.

o zapłatę

na skutek zażalenia powoda

na postanowienie Sądu Okręgowego w Częstochowie

z dnia 20 października 2014 r., sygn.akt I C 36/14,

postanawia :

oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy w Częstochowie w punkcie 1. umorzył postępowanie w odniesieniu do roszczenia powoda przeciwko pozwanej E. S. oraz w punkcie 2. odrzucił wniosek powoda o uzupełnienie wyroku.

W uzasadnieniu wskazano, że w piśmie z dnia 17 czerwca 2014 r. powód cofnął pozew w stosunku do pozwanej E. S.. Zawiadomiona o tym pozwana nie złożyła w terminie oświadczenia w przedmiocie zgody na cofnięcie pozwu, co na mocy art. 203§ 3 kpc uważa się za zgodę. Na mocy art.355 § 1 i 2 kpc orzeczono zatem jak w punkcie 1. postanowienia.

Natomiast wniosek powoda o uzupełnienie wyroku podlegał odrzuceniu jako spóźniony.

Powód wniósł zażalenie na powyższe postanowienie, zaskarżając je w całości i domagając się jego zmiany, nie wskazał jednak na czym zmiana ta miałyby polegać. W uzupełnieniu wniosku powód stwierdził, że „neguje swe pismo z dnia 17.06.2014 r. cofające pozew w stosunku do E. S.”, stwierdził także, że aktualny jest „wniosek złożony w dniu 22.05.2013 r.” Taką datę nosi pozew inicjujący sprawę niniejszą (zatytułowany „wniosek”), w którym jako pozwani wskazani zostali R. S., E. S. i T. D. (2) (pозew – k.3.). Rozumieć zatem należy, że powód nie zgadza się z umorzeniem postępowania w stosunku do roszczenia skierowanego przeciwko pozwanej E. S. i domaga się uchylecia tego rozstrzygnięcia.

Sąd Apelacyjny zważył :

Zażalenie było bezzasadne.

W stosunku do orzeczenia o odrzuceniu wniosku o uzupełnienie wyroku skarżący nie podniósł żadnych zarzutów. Rozstrzygnięcie to stanowi wynik trafnego zastosowania przepisów prawa procesowego, w szczególności art. 351 § 1 kpc , który został przytoczony w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia. Słusznie wskazał Sąd Okręgowy, że wniosek powoda jako wniesiony po upływie dwutygodniowego ustawowego terminu biegnącego od ogłoszenia wyroku był spóźniony, wobec czego podlegał odrzuceniu. Wniosek ten złożony został w biurze podawczym Sądu Okręgowego w Częstochowie dnia 17 lipca 2014 r. (k.69), natomiast wyrok w sprawie wydany został 26 czerwca 2014 r. (k.63).

Częściowe umorzenie postępowania dokonane w punkcie 1. przedmiotowego orzeczenia także było prawidłowe. Zgodnie z art. 203 § 3 kpc, w razie cofnięcia pozwu poza rozprawą przewodniczący o cofnięciu zawiadamia pozwanego, który może w terminie dwutygodniowym złożyć sądowi wniosek o przyznanie kosztów. Gdy skuteczność cofnięcia pozwu zależy od zgody pozwanego, niezłożenie przez niego oświadczenia w tym przedmiocie w powyższym terminie uważa się za wyrażenie zgody. Pismo z 17 czerwca 2014 r., w którym powód zawarł oświadczenie, z którego wynikało, iż cofa pozew w stosunku do pozwanej E. S. przesłane zostało pozwanej i wobec faktu, iż nie zostało podjęte mimo dwukrotnej awizacji, na mocy art. 139 § kpc uznać należało, że zostało jej doręczone (zwrotne poświadczenie odbioru-k.86). Żadne oświadczenie od pozwanej nie wpłynęło do akt w terminie następnych dwóch tygodni, co Sąd Okręgowy prawidłowo uznał za wyrażenie zgody na cofnięcie pozwu, zgodnie z dyspozycją przytoczonego wyżej art. 203 § 3 kpc . Wobec braku przesłanek negatywnych z art. 203 § 4 kpc, zachodziły zatem podstawy do umorzenia postępowania, jak orzeczono w punkcie 1. zaskarżonego orzeczenia.

Cofnięcie pozwu niweczy skutki (zarówno procesowe jak i materialnoprawne) wywołane jego wniesieniem.

Obecne stwierdzenie powoda, że neguje swe pismo z dnia 17.06.2014 r. cofające pozew w stosunku do E. S. nie mogło odnieść skutku. Złożone przez powoda w toku postępowania przed sądem pierwszej instancji oświadczenie o cofnięciu pozwu wywołało określone, wynikające z przepisów prawa skutki procesowe. W judykaturze i doktrynie wskazuje się, że nie jest wykluczone uchylenie się przez stronę od skutków prawnych oświadczenia woli dotyczącego rozporządzenia procesowymi środkami ochrony prawnej. Jest to jednak możliwe w przypadku powołania się na konkretne podstawy faktyczne, gdy zachodzą przesłanki z artykułów 82-88 Kodeksu cywilnego, regulujących zagadnienia związane z wadami oświadczeń woli. W niniejszym przypadku powód nawet nie powołał się na okoliczność, która miałaby świadczyć o wadliwości jego oświadczenia o częściowym cofnięciu pozwu z dnia 17 czerwca 2014 r.

Wobec powyższego, zażalenie jako pozbawione podstaw nie mogło odnieść skutku i podlegało oddaleniu, albowiem zaskarżone postanowienie jest prawidłowe.

Sąd Apelacyjny orzekł zatem jak w sentencji, na mocy art.385 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc .